

"مبارزه طبقاتی را تا آخر به پیش ببریم"

بخشی‌هایی از سخنرانی‌های ناتالی آرتو⁽¹⁾، ۲۸ می ۲۰۲۳: در همایش بین‌المللی رزم کارگری در فرانسه

در روزهای پایانی هفته ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ می، همایش بزرگ جشن سالانه‌ی رزم کارگری (Lutte Ouvrière) در فرانسه یک دستاورد بزرگ بود. به مدت سه روز، در پارک جنگلی پریسل (پرل)، ده‌ها هزار نفر توانستند نگاهی کوچک به آنچه که آنرا می‌توان یک جامعه همبسته انسانی و رفیقانه نامیده شود شرکت داشته باشند. دو دیدار ناتالی آرتو (سخنگوی رزم کارگری)، گزیده‌هایی از سخنرانی‌های او در دو سخنرانی پرشور این همایش، در اینجا منتشر می‌کنیم.

این رفاقت و همبستگی را در چهار ماهه‌ی سیچ و آمادگی ما در همه‌ی تظاهرات (علیه رفرم بازنشستگی - توضیح مترجم) در سراسر کشور تجربه کرده ایم. تظاهراتی که در آن صدها هزار نفر از ما در سراسر کشور و از همه‌ی حرفه‌ها، از کارکنان بخش‌های دولتی تا خصوصی، همه پیر و جوان جمع

¹ - ناتالی ایوان ترز آرتو (زاده ۲۳ فوریه ۱۹۷۰) دبیر اقتصاد دبیرستان، عضو رهبری و سخنگوی رزم کارگری در فرانسه می‌باشد. برای استفاده از تریبون انتخابات و نه به توهم پارلمان‌تاریستی، بلکه همانگونه که خود بارها در گردهمایی‌ها انتخاباتی اعلام کرد: خواهان سرنگونی انقلابی مناسبات و حاکمیت سرمایه‌داری است. به همین هدف، آرتو چندین بار در انتخابات ریاست‌جمهوری در سالهای ۲۰۱۲، ۲۰۱۷، و ۲۰۲۲ نامزد رزم کارگری بود که به ترتیب در جایگاه نهم، دهم و دوازدهم قرار گرفت.

شدیم، همایش عظیمی که فراتر از احساس همبستگی بود، زیرا ما تولد دوباره ای یافتیم: وجدان های آگاهی که میدان مشترک و واحدی را پی ریزی کردند، یعنی یک طبقه ی اجتماعی، یک نیروی متحدی که با فریاد خویش امید را در نفس می نشانند و احترام را بر می انگیزاند.

این برای عقب نشینی ماکرون کافی نبود. نه به این دلیل که شکست ناپذیر خواهد بود، بلکه به این دلیل که اردوگاه ما از سلاح اصلی خود استفاده نکرده است: اعتصابی که از کارخانه به کارخانه و از بخشی به بخش دیگر گسترش نیافت. اعتصابی که به کیف پول و کسب و کارهای بزرگ آنها و در نتیجه به انگل های اشراف مالی آسیب می رساند. اعتصابی که به کارگران اجازه می دهد در مورد روزگار و کار خود به شور و گفتگو پردازند، بسیج و سازماندهی کنند، دست به ابتکار عمل زنند و با چنین روشی از مبارزه که در دل صاحبان سرمایه هراس می افکند. [...]

رویاری با تهدید جنگ: نه، به اتحاد مقدس!

ما با سیستمی روبرو هستیم که می خواهد ما را بسوی جنگ بکشاند. [...] برای این هدف، صدای چکمه ها از هر سوی بگوش می رسند. نه تنها به دلیل جنگ در اوکراین و خطرات تشدید هر چه بیشتر نظامی، بلکه به این دلیل که ایالات متحده و پشت سر آنها، امپریالیست های درجه دو، از جمله فرانسه، افکار عمومی را برای احتمال جنگ علیه چین آماده می کنند. نه فقط افکار عمومی را آماده می کنند! بلکه همچنین همه ایالت ها با راهپیمایی اجباری دوباره مسلح می شوند. آنها توضیح می دهند که هزینه های نظامی خود را افزایش می دهند و می خواهند به اقتصاد جنگی روی بیاورند. [...]

احزاب اپوزیسیون گوش هایشان کر است و در برابر اینگونه واقعیت ها سکوت می کنند. سکوت احزاب مخالف حتی گوشخراش است. اگر سکوت می کنند به این دلیل است که درباره سیاست ماکرون حرفی برای گفتن ندارند. اگر قرار بود جنگ گسترده شود، رهبران به اصطلاح اپوزیسیون در نهایت در مقابل ماکرون برای دفاع از منافع امپریالیسم فرانسه در معرض توجه قرار می گرفتند. همانطور که اجداد سیاسی آنها همیشه چنین کرده اند: این همان است که همواره اتحاد مقدس نامگذاری می شود.

خب شاید ما تنها باشیم، اما اتحادیه مقدس پشت ماکرون را تشکیل نمی دهیم! هیچ حمایتی از سیاست جنگ طلبانه دولت فرانسه نمی نمائیم! نه به تحویل اسلحه! نه به دو برابر شدن بودجه دفاعی! نه به نظامی گری و ناسیونالیسم!

سرنگونی سرمایه داری، یک ضرورت

سرنگونی سرمایه داری یک ضرورت برای تضمین آینده برای کره زمین و برای کل بشریت است. [...] 34 میلیون نفر به دلیل بلایای آب و هوایی آواره شده اند. فردا چند تن دیگر؟ بله، گرمایش زمین که پیامد آلودگی است، زندگی بشریت را مختل می کند. و باید آن را نتیجه‌ی مناسباتی دانست که در آن سود و قیمت های بازار سهام همیشه مقدم بر بقیه است. بنابراین، بدون زیر سؤال بردن پایه‌های نظام اقتصادی‌مان: مالکیت خصوصی، رقابت و رقابت برای سودآوری، با آن مناسبات درگیر نخواهیم شد.

اکنون همه دولت ها از صنعت کرین زدایی یا صنعت سبز صحبت می کنند. اما مراقب باشید، آنها تولیدکنندگان را مجبور به آلودگی کمتر نمی کنند: آنها را با ریختن میلیاردها بر سر تشویق هم می کنند! [...]

گفتن از برنامه ریزی، در میان حاکمان به یک مد بزرگ تبدیل شده است. اما آنها چه برنامه‌ای دارند؟ پیشرفته ترین برنامه ریزی امروز، میلیتاریسم دوباره، تولید مهمات، تانک و موشک است.

مبارزه طبقاتی را علیه کارفرمایان به پیش رانیم

بی عدالتی بیشتر، نابرابری بیشتر، جنگ‌های بیشتر، این چیزی است که سرمایه داران و خدمت کاران سیاسی آنها برای ما و فرزندانمان در نظر گرفته‌اند! بنابراین، در برابر مالکیت خصوصی یک اقلیت بسیار کوچک، ما باید از دورنمای کلکتیویزیسیوان یا نیز دولتی کردن ابزار های بزرگ تولیدی نیز مخالفت کنیم. باید با همکاری و برنامه ریزی با رقابت و بازار کور مقابله کرد و مالکیت خصوصی چه بشکل فردی و یا از نوع کلکتیو دولتی (این مسئله شامل مالکیت حزبی نیز می گردد - مترجم) مردود شناخت. باید با دیدگاه و نگرش انقلابی کمونیسم، در برابر سرمایه داری مخالفت و ایستادگی کرد!

تنها اقلیتی از ضرورت و امکان وقوع چنین تحولی آگاهند. حتی کارگران مبارزی که از پیشبرد مبارزه طبقاتی علیه کارفرمایان آگاه ی دارند، باور ندارند که قادر به سرنگونی طبقه سرمایه دار و به دست گرفتن قدرت هستند.

و این چگونه ممکن است، در حالی که همه سیاستمداران خود را به عنوان مسیح معرفی می کنند؟ ببینید لوپن، که از بسیج حقوق بازنشستگی دور مانده است، چگونه تلاش ورزید تا با عجله بگوید که مردم هنوز ابزاری برای مخالفت و لغو قانون بازنشستگی در ۶۴ سالگی دارند: باید تا سال ۲۰۲۷ منتظر بمانند و به آن رای دهند، زیرا (ماری لوپن) قانون را لغو می کند. این مزخرف است! اگر لوپن انتخاب شود، کاری را که بورژوازی از او می خواهد، مانند دیگران انجام خواهد داد، و با خارجی هراسی علیه مهاجرت آنها، بذر ناتوانی و چند دستگی را در صفوف طبقه کارگر می نشاند. این خطوط بلافاصله وی را در اردوگاه سرمایه داران قرار می دهد.

ملانشون (رهبر "فرانسه غیر مطیع و نافرمان La France insoumise" او نمی تواند بگوید "تا سال 2027 صبر کنید تا من انتخاب شوم"، زیرا مطمئن نیست که نامزد نوپ ها Nupes باشد،) به رهبری ژان لوک ملانشون که ائتلافی است از حزب سوسیالیست و حزب کمونیست فرانسه یعنی نیروهای سوسیال دمکرات و اکولوژیست- داخل پرائنتر از مترجم) اگر واقعاً نوپ ها تا انتخابات ریاست جمهوری بعدی دوام بیاورند. اگر این او نیست که آن را تأیید می کند، رهبران لافرانس انسومیز همراه PS ویا PCF می گویند: برای رأی دادن به "وحدت چپ" آماده شوید و نجات خواهید یافت! اما بگذارید برای ما توضیح دهند که چرا چپ ها هر زمان که در قدرت سیاسی بودند هرگز اصلاحاتی (نظیر بازنشستگی بر مبنای ۶۰ سال و یا رفرم قانون کار را به تثبیت نرساندند - توضیح مترجم) تا اینگونه راست ها، آنها را به ما تحمیل نمایند.

برای اینکه بتوان در برابر فشارهای بورژوازی بزرگ مقاومت کرد، باید آماده مبارزه واقعی با آن بود، یعنی تا پایان، یعنی تا زمان سلب مالکیت آنچه که اساس سلطه ی

سرمایه‌داری را تشکیل می‌دهد: یعنی سرمایه اش. شما باید یقین پیدا کنید که جامعه بدون این لایه انگل می‌تواند برپا بماند [...]]

این آگاهی است که باید گسترش یابد. این تنها زمانی واقعاً ممکن است که کارگران بسیج شوند. هنگامی که بسیج توسط خود کارگران به صورت دموکراتیک رهبری می‌شود، آنها نه تنها ظرفیت و توانایی‌های خود را برای عمل کشف می‌کنند، بلکه مهمتر از همه برای انجام آنها ابتکار عمل کرده و خود را سازماندهی می‌کنند. همچنین در این لحظات است که می‌توانند خارج از مسیرهایی که بورژوازی ترسیم کرده اند بیاندیشند، تکامل یابند و خود را دگرگون کنند. با چنین اقدامی است که کارگران می‌توانند متوجه شوند که نماینده یک نیروی سیاسی هستند. [...]] بله، در چنین لحظاتی است که کارگران می‌توانند به طور گسترده ایده های انقلابی را دست آورند. و برای همین لحظات است که امروز مبارزه برای ایجاد یک حزب کمونیست انقلابی ضروری است. یک حزب کمونیست انقلابی که می‌تواند خود را به تمام آن ارزش‌های سیاسی مسلح کند که رهبران انقلابی مارکس، لنین، رزا لوکزامبورگ، تروتسکی از تاریخ طولانی و غنی جنبش کارگری استخراج کردند. [...]]

برگرفته از بخش فرانسوی تارنمای چشم انداز کارگری

<http://www.chiran-echo.com/503.htm>

